

**LIETUVOS RESPUBLIKOS DRAUDIMO ĮSTATYMO NR. IX-1737 2, 22, 52, 79, 90, 90¹, 93, 116, 158, 158², 161 IR 174 STRAIPSNIŲ
PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO
DERINIMO PAŽYMA**

Institucija, pateikusi pastabas ar pasiūlymus, rašto data ir Nr.	Pastabos ir pasiūlymai	Argumentai dėl pastabų ir pasiūlymų, į kuriuos neatsižvelgta arba iš dalies atsižvelgta
Teisingumo ministerija 2022-10-25 Nr. (1.6Mr) 2T-1496	7. Aiškinamojo rašto 7 punktą patikslintinas, nes dėl šios išvados 3 punkte nurodytų priežasčių manytina, kad Įstatymo projekte numatyti pakeitimai turės įtakos verslo sąlygoms.	Neatsižvelgta. 2016 m. sausio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2016/97 dėl draudimo produktų platinimo (toliau – Direktyva (ES) 2016/97) reglamentuoti mokėjimai praktikoje Lietuvoje neegzistuoja, todėl įtakos dabartinėms verslo sąlygoms neturės.
Draudimo brokerių rūmai, Lietuvos draudimo brokerių įmonių asociacija 2022-10-24 Nr. BN	(…) siūlome kiek įmanoma labiau atspindėti Direktyvoje vartojamas sąvokas, nenukrypstant nuo pirminio Direktyvos teksto bei neišplečiant nuostatos daugiau nei numatyta originaliame Direktyvos tekste. Nors Direktyvoje nėra pateikta kliento (angl. <i>customer</i>) sąvokos apibrėžimo, ši sąvoka yra vartojama įvairiose kitose Direktyvos sąvokose ir nuostatose. Direktyvos tekste niekur nėra vartojamos draudėjo, apdrausitojo, naudos gavėjo, nukentėjusio trečiojo asmens sąvokos nei kaip atskiri terminai, nei kaip kliento sąvokos sinonimas. Vietoje konstrukcijos „draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų interesus“ siūlome apsvastyti šios konstrukcijos keitimą į trumpesnę bei tikslesnę sąvoką „klientas“;	Neatsižvelgta. Draudimo įstatyme vartojama tik profesionalaus kliento sąvoka, visur kitur Direktyvą (ES) 2016/97 perkeliančiose nuostatose Draudimo įstatyme vartojamos kliento sąvoką atitinkančios draudėjo, apdrausitojo, naudos gavėjo ir nukentėjusio trečiojo asmens sąvokos.
Lietuvos draudikų asociacija 2022-10-25 Nr. 22-S-10.24	Projekto 2 straipsniu siūloma nustatyti, kad draudimo bendrovė privalėtų nagrinėti ne tik draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų, bet ir kitų suinteresuotų šalių skundus (prašymus). Projekto 10 straipsniu tokia pati pareiga yra nustatoma ir draudimo brokerių įmonei. Pažymėtina, jog sąvoka „kitos suinteresuotos šalys“ yra labai plati ir nėra aišku, kokie tiksliai subjektai į ją patektų. Atsižvelgiant į tai, toks reikalavimas galėtų ženkliai padidinti draudimo bendrovėms tenkančią	Iš dalies atsižvelgta. Atsižvelgiant į Direktyvos (ES) 2016/97 formulotę („ <i>kitoms suinteresuotosioms šalims, ypač vartotojų asociacijoms</i> “), manytina, kad vartotojų asociacijos nėra vienintelės galimos suinteresuotos šalys, todėl skliausteliuose įrašant tik vartotojų asociacijas kyla rizika susiaurinti reikalavimų taikymo apimtį ir pažeisti

	<p>administracinę naštą, susijusią su skundų (prašymų) nagrinėjimu. (...)</p> <p>Akcentuotina ir tai, kad <i>Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/97 2016 m. sausio 20 d. dėl draudimo produktų platinimo</i> (toliau – IDD) taip pat pažymi, jog suinteresuotų šalių sąvoka pirmiausia turėtų apimti vartotojų organizacijas. IDD 14 straipsnyje teigiama, jog: „<i>Valstybės narės užtikrina, kad būtų nustatytos procedūros, leidžiančios klientams ir kitoms suinteresuotosioms šalims, ypač vartotojų asociacijoms, įregistruoti skundus dėl draudimo ir perdraudimo produktų platintojų veiksmų.</i>”</p> <p>Įvertinus visus išdėstytus argumentus, siūlytume koreguoti Projekto 2 straipsnį ir jį išdėstyti taip (analogiškai siūlytume koreguoti ir Projekto 10 straipsnį):</p> <p>„6. Draudimo įmonė privalo priežiūros institucijos nustatyta tvarka nagrinėti draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų, ir nukentėjusių trečiųjų asmenų ir kitų suinteresuotų šalių (vartotojų asociacijų) skundus (prašymus). Draudimo įmonė privalo išnagrinėti rašytinius draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų, ir nukentėjusių trečiųjų asmenų ir kitų suinteresuotų šalių (vartotojų asociacijų) skundus ir ne vėliau kaip per 15 darbo dienų nuo skundų gavimo dienos pateikti išsamų, motyvuotą, dokumentais pagrįstą atsakymą raštu popieriuje ar naudodama kitą patvariąją laikmeną, jeigu dėl to susitarė draudėjas, apdraustasis, naudos gavėjas, nukentėjęs trečiasis asmuo, kita suinteresuota šalis (vartotojų asociacija) ir draudimo įmonė. Išskirtiniais atvejais, kai dėl priežasčių, kurių draudimo įmonė negali kontroliuoti, atsakymo neįmanoma pateikti per 15 darbo dienų, ji turi išsiųsti negalutinį atsakymą aiškiai nurodžiusi atsakymo į skundą vėlavimo priežastis ir terminą, iki kurio draudėjas, apdraustasis, naudos gavėjas, ir nukentėjęs trečiasis asmuo ir kita suinteresuota šalis (vartotojų asociacija) gaus galutinį atsakymą. Bet kuriuo atveju galutinio atsakymo pateikimo terminas negali viršyti 35 darbo dienų nuo skundo gavimo dienos. Draudimo įmonė draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų, ir nukentėjusių trečiųjų asmenų ir kitų suinteresuotų šalių (vartotojų asociacijų) skundus nagrinėja neatlygintinai.“</p>	<p>Direktyvos (ES) 2016/97 reikalavimus. Tačiau pagal institucijų pastabas ir pasiūlymus patikslintame Įstatymo projekte pateikiama kitokia formuluotė, kuri galimai leis aiškiau įvertinti subjektus, kurių skundus turėtų nagrinėti draudimo įmonės ir draudimo brokerių įmonės.</p>
<p>Lietuvos draudikų asociacija</p> <p>2022-10-25</p>	<p>Taip pat norėtume atkreipti dėmesį į kitus Įstatymo trūkumus, susijusius su sveikatos duomenų bei duomenų apie apkaltinamuosius nuosprendžius ir nusikalstamas veikas (toliau – teistumo duomenys) tvarkymu, kurie neleidžia draudimo bendrovėms įgyvendinti Įstatymo joms nustatytų pareigų (t. y. tirti aplinkybes, būtinas</p>	<p>Neatsižvelgta. Teikiamas pasiūlymas nėra susijęs su Įstatymo projekto tikslais. Be to, nustatyti konkretūs Direktyvą (ES) 2016/97 perkeliančių nuostatų priėmimo terminai, o dėl sveikatos ir teistumo duomenų tvarkymo</p>

Nr. 22-S-10.24	draudžiamąjį įvykio faktui, pasekmėms ir draudimo išmokos dydžiui nustatyti, dedant reikiamas pastangas; išmokėti draudimo išmoką ar atsisakyti ją išmokėti, neįsitikinęs, kad draudžiamasis įvykis buvo; atsisakyti išmokėti draudimo išmoką, nepatikrinus visos prieinamos informacijos) ir riboja draudimo paslaugų teikimo galimybes arba daro šių paslaugų teikimą apskritai neįmanomu. (...)	nuostatų reikės atskirų diskusijų.
Lietuvos gyvybės draudimo įmonių asociacija 2022-10-24 Nr. 1051	Tuo pačiu Asociacija (kartu su Lietuvos draudikų asociacija ir Lietuvos draudimo brokerių rūmų asociacija), pakartotinai įvertinusi esamą teisinę aplinką ir susiklosčiusią praktiką, atsižvelgdama į kitų Europos Sąjungos šalių taikomą praktiką dėl specialių kategorijų asmens duomenų (duomenys apie sveikatą), duomenų apie apkaltinamuosius nuosprendžius ir nusikalstamas veikas (toliau – teistumo duomenys) reguliavimo, prašo inicijuoti tolesnes Draudimo įstatymo pakeitimo procedūras. Dėl šių Draudimo įstatymo pataisų buvo kreiptasi ir į Lietuvos banką. Atsižvelgdama į tai, kad Lietuvos Respublikos Vyriausybė 2021–2024 metų teisėkūros planu siekia veiksmingiau valdyti Vyriausybės teisėkūros procesą, mažinti rengiamų teisės aktų skaičių, užtikrinti, kad institucijos derintų savo teisėkūros iniciatyvas su visuomene, kai keičiamas tas pats teisės aktas, Asociacija siūlo atsižvelgti į teikiamus pasiūlymus, įvertinus būtinus pakeitimus įtraukti (sujungiant) į jau rengiamą Draudimo įstatymo projektą.	Neatsižvelgta. Teikiamas pasiūlymas nėra susijęs su Įstatymo projekto tikslais. Be to, nustatyti konkretūs Direktyvą (ES) 2016/97 perkeliančių nuostatų priėmimo terminai, o dėl sveikatos ir teistumo duomenų tvarkymo nuostatų reikės atskirų diskusijų.
Teisingumo ministerija 2022-11-24 Nr. (1.6Mr) 2T-1613	1. (...)Taip pat, Įstatymo projekte numatytoje naujoje Įstatymo 158 ² straipsnio 6 dalyje, teikiant nuorodas dėl <i>mutatis mutandis</i> taikomų reikalavimų, siūlytume pateikti nuorodas į konkrečias Įstatymo struktūrines dalis.	Neatsižvelgta. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimas byloje C-633/20 paaiškina Direktyvoje (ES) 2016/97 nustatytas draudimo produktų platinimo, draudimo tarpininko ir draudimo produktų platintojo sąvokas, kas iš esmės reiškia, kad esant grupinio draudimo santykiams turi būti taikomi visi Direktyvos (ES) 2016/97 reikalavimai. Minėta direktyva perkelta į daugelį Draudimo įstatymo straipsnių ir atskirų straipsnių dalių, taip pat į Lietuvos banko valdybos nutarimus, todėl visų nuorodų išrinkti būtų neįmanoma.
Draudimo brokerių rūmai, Lietuvos	(...)Vis dėlto, atsižvelgdama į galimus ir tikėtinus teisinius ir praktinius teisės normos taikymo neaiškumus, Asociacijos siūlo koreguoti „ <i>kitų suinteresuotų asmenų</i> “ apibrėžimą, Įstatyme įtvirtinant kitokią <i>kito suinteresuotojo asmens</i> sąvoką bei išdėstyti Įstatymo 22 straipsnio 6 dalį bei Įstatymo 161 straipsnio 10 dalį taip: (...)	Neatsižvelgta. Direktyvoje (ES) 2016/97 nustatyta, kad skundą turėtų galėti pateikti visos (ne tik nukentėjusios) suinteresuotosios šalys, ir tikslingai įtvirtina plačią tokių asmenų sąvoką. Manome, kad asociacijų siūloma

draudimo brokerių įmonių asociacija 2022-11-25 Nr. BN	2.2. Pakeisti Įstatymo 161 straipsnio 10 dalį ir ją išdėstyti taip: „10. Draudimo brokerių įmonė privalo priežiūros institucijos nustatyta tvarka nagrinėti draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų, nukentėjusių trečiųjų asmenų ir kitų suinteresuotų šalių asmenų – kitų pagrįstą teisėtą interesą dėl draudimo brokerių įmonės teikiamų paslaugų ir (arba) draudimo brokerių įmonei tarpininkaujant sudarytų draudimo sutarčių turinčių asmenų, kurių teisėms ir pareigoms draudimo brokerių įmonės paslaugos daro įtaką (toliau šioje dalyje – kiti suinteresuoti asmenys) , skundus (prašymus). (...)“	suinteresuotų asmenų sąvoka nepagrįstai susiaurinamas asmenų, kurių prašymus (skundus) draudimo įmonės ir draudimo brokerių įmonės turėtų nagrinėti, sąrašas, ir toks subjektų rato apribojimas laikytinas nesuderinamu su direktyva.
Lietuvos gyvybės draudimo įmonių asociacija 2023-01-23 Nr. 1063	1. Dėl Įstatymo projekto 2 straipsnio, kuriuo keičiama Draudimo įstatymo 22 straipsnio 6 dalis. Siūlome sukonkretinti ir patikslinti Draudimo įstatymo 22 straipsnio 6 dalyje sąvoką “kiti suinteresuoti asmenys“ ir šią dalį išdėstyti taip : „6. Draudimo įmonė privalo priežiūros institucijos nustatyta tvarka nagrinėti draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir, nukentėjusių trečiųjų asmenų ir kitų pagrįstą teisėtą interesą dėl draudimo įmonės teikiamų paslaugų ir (arba) su draudimo įmone sudarytų draudimo sutarčių turinčių asmenų, kurių teisėms ir pareigoms draudimo įmonės paslaugos daro įtaką (toliau šioje straipsnio dalyje – kiti suinteresuoti asmenys) skundus (prašymus). (...)“	Neatsižvelgta. Direktyvoje (ES) 2016/97 nustatyta, kad skundą turėtų galėti pateikti visos (ne tik nukentėjusios) suinteresuotosios šalys, ir tikslingai įtvirtina plačią tokių asmenų sąvoką. Manome, kad asociacijų siūloma suinteresuotų asmenų sąvoka nepagrįstai susiaurinamas asmenų, kurių prašymus (skundus) draudimo įmonės ir draudimo brokerių įmonės turėtų nagrinėti, sąrašas, ir toks subjektų rato apribojimas laikytinas nesuderinamu su direktyva.
Lietuvos gyvybės draudimo įmonių asociacija 2023-01-23 Nr. 1063	2. Dėl Įstatymo projekto 10 straipsnio, kuriuo keičiamas Draudimo įstatymo 158² straipsnis ir papildomas 6 dalimi: (...) Nuostata „prisijungusių asmenų (apdraustųjų) atžvilgiu <i>mutatis mutandis</i> taikomi šiame įstatyme nustatyti reikalavimai, skirti draudėjų teisių ir interesų apsaugai“ yra labai plati ir nesuteikia aiškumo, todėl bus neproporcingai apsunkintas jos įgyvendinimas bei taikoma skirtinga praktika. Atsižvelgiant į tai, siūlytina Įstatymo projekte nustatyti konkrečius straipsnius, kurie turėtų būti taikomi, teikiant informaciją prie kolektyvinio (grupinio) draudimo prisijungusiems asmenims (apdraustiesiems).	Neatsižvelgta. Konkrečius straipsnius nustatyti nėra tikslinga, nes nuostatos, skirtos draudėjų teisių ir interesų apsaugai, išdėstytos daugelyje Draudimo įstatymo straipsnių bei Lietuvos banko valdybos nutarimuose.
Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras	31. Dėl Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo Nr. IX-1737 2 straipsnio ir priedo pakeitimo įstatymo projekto. Iš Projekto 2 str. 35 d. 2 p. redakcijos nėra pakankamai aiški šio įstatymo aprėptis bei vartojami išsireiškimai: „įvežama transporto priemonė“, „nuo pirkėjo patvirtinimo, kad transporto priemonė pristatyta“. Kadangi Draudimo įstatyme nėra minėtųjų terminų paaiškinimo bei nėra aišku, koks konkrečiai patvirtinimas turi būti pateikiamas, kokių dokumentų pateikimas atitiktų 2	Neatsižvelgta. Pastaboje minimos sąvokos yra vartojamos galiojančiame Draudimo įstatyme. Draudimo įstatymo projekte siūlomi pakeitimai susiję tik su 2021 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2021/2118, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2009/103/EB dėl motorinių transporto

2023-01-03 Nr. S-128-23- (7.1.)	str. 35 d. 2 p. keliamą sąlygą, tai praktikoje kels nesusipratimus ir ginčus. (...) Aptariama 2 str. 35 d. 2 p. nuostata praktikoje gali sukelti neaiškumų (pvz., kokių būdu turi būti nustatomas ir fiksuojamas draudėjo pasirinkimas; kaip draudikas, neturintis teisės vykdyti privalomojo draudimo kitoje nei įvežimo valstybės šalyje, turės įrodyti, jog turėjo teisę sudaryti tokią draudimo sutartį ir pan.). Manome, kad būtų tikslinga poįstatyminiais teisės aktais reglamentuoti šios draudėjo teisės įgyvendinimą.	priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimo ir privalomojo tokios atsakomybės draudimo patikrinimo, numatytais patikslinimais. Manytina, kad draudėjo pasirinkimas būtų fiksuojamas kreipiantis į draudiką dėl draudimo sutarties sudarymo ir sudarant draudimo sutartį.
---------------------------------------	--	---